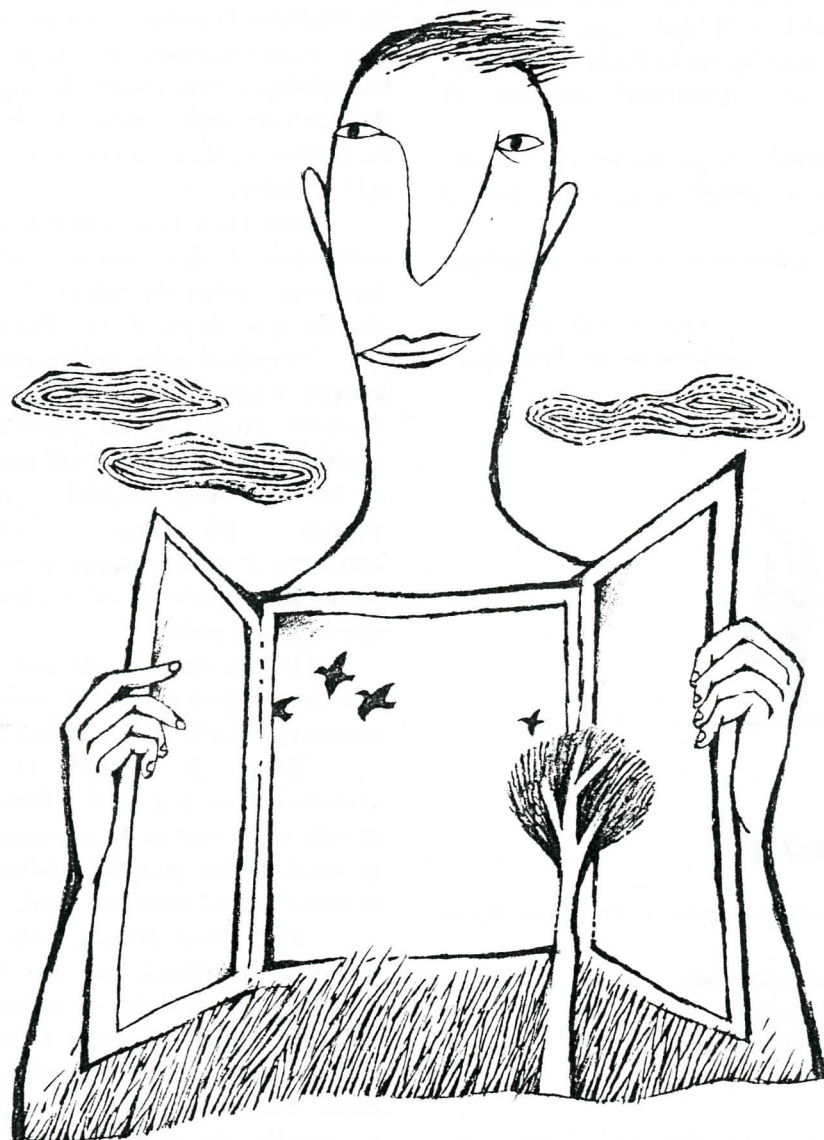

Zprávodajník

39. festivalu poezie

Wolkrův Prostějov

19. - 22. června 1996

1

Vážení přátelé,

mnohokrát jsem kdysi jako češtinář zazoufal nad mechanicky memorovaným textem, kterým školní osnovy dávaly účinný impuls k tomu, aby se umělcovo slovo zprotivilo studentům navždy.

Intimní četba poezie (mnohdy s ševelícími rty) je jako niterná modlitba. Mluvené, zpívané a volané slovo může být někdy mší, jindy explozí dramatu. Kvůli slovům sem kdysi přijely tisíce tanků. Kvůli slovům se lidé milují i vraždí.

Na rozdíl od typických abstrakt je slovo jakoby lépe uchopitelné, přestože nehmotné, přestože má své smyslové projekce - k vidění a slyšení. Někdy příjemně voní, jindy, ouha, zle páchne či čpí, často nádherně chutná na jazyku. Navíc jako by mělo lidské vlastnosti: schopnost inspirovat, být rafinovaně smyslné či pořouchlé.

Je dobře, vážení přátelé, že po třicáté deváté přijíždíte na Wolkrův Prostějov mazlit se se slovy, hrát si s nimi, vytrást z nich kosti.

Srdečně Vás u nás vítáme, a to si pište, že budeme fandit slovům... i Vám.

Váš

Mgr. Jan Šverdík
starosta města Prostějova

Na cestě k poezii

V nejstarším básnickém textu v Proglasu čteme tyto verše :

Vždyť ústa, jež necítí sladkost,
činí, že člověk je kámen.
Víc však ještě duše knih zbavená,
ta je v člověku mrtvá ...

O nezbytnosti poezie, o její životadárné síle a moci toho bylo napsáno již hodně. Ale asi je třeba v té dnešní době znovu leccos říci znova. Náš nynější čas je dobou velkých změn, nových horizontů, velkých nabídek a lákadel. Bortí se tradiční obraz světa a sami filozofové v tomto měnícím se světě hledají odpověď na své dávné otázky obtížně a nesnadno.

Zdalo by se, že lidé mají jiné starosti, než jsou nějaké básničky, než je poezie. Roman Jakobson kdysi napsal celou studii s názvem Co je poezie? Zamýšlí se v ní hlubokým a objevným způsobem nad základními pojmy poezie, třeba nad pojmem básnickost. Dovolte mi jeden citát:

"Ale v čem se projevuje básnickost? - V tom, že slovo je pocítováno jako slovo, a nikoli jako pouhý reprezentant pojmenovaného předmětu nebo jako výbuch emoce. V tom, že slova a jejich skladba, jejich význam, jejich vnější a vnitřní forma nejsou lhostejnou poukázkou na skutečnost, nýbrž nabývají vlastní váhy a hodnoty."

Myslím, že se u nás v Prostějově scházejí lidé uhranutí mocí slova, lidé, kteří pro sebe objevili váhu slova pro formaci vnitřního života. Objevili i jeho terapeutickou hodnotu a objevili jeho krásu. Přicházejí na Wolkrův Prostějov, protože cítí, že za slovo je třeba nést zodpovědnost, že nejde jen o plané hříčky, kalambúry a ornamenty, že nejde o nějakou průvodní dekoraci životního stylu, ale že jde o osudové poznání, že jednou vyřčené slovo je živé, a tak se s ním musí také zacházet !

Budeme-li naslouchat našim přátelům, budeme-li naslouchat slovům básníků, znamená to zároveň (tak se jmenoval i jeden sborník) - slyšet se navzájem. I v pojmu dialog je skryto slovo - logos.

Přispějí-li naše svátky poezie k větší váze slova, k větší zodpovědnosti za jeho další osud, splní jistě Wolkrův Prostějov své poslání. Mladí lidé přirozeně touží po kráse a lásce, chtějí mít jistotu, že jejich zápasy a hledání mají nějaký smysl a také hodnotu. V čase - jak věřím - dočasně vlády přizemního konzumu je poezie sama o sobě svědectvím, že věci pomíjejí a uplývají, ale realita básnického slova nás orientuje výš a dál.

Dovolte mi, abych toto vstupní slovo zakončil citátem z básníka, kterého mám nad jiné rád. Ve slavném eseji Poezie stále budoucí říká Josef Palivec:

"Slovo je můstek ke skoku tohoto břehu skutečnosti na její druhý břeh, na onen břeh, kde je člověk náhle vtažen do průvanu čiré pravdivosti. Básník se musí nechat protékat nádhernou řekou dění. Dostat se mimo proud rovná se smrti."

Milí mladí přátelé, přeji Vám ze srdce, aby Váš pobyt v Prostějově byl pro Vás inspirující, radostný a bohatý na podněty a setkání. Děkuji Vám, že se nelekáte obtíží a někdy i nepochopení svého okolí a setrváváte na své vlastní, nezaměnitelné originální cestě. Přeji Vám, aby Vás láska ke kráse slova nikdy neopustila, aby se poezie stala kusem Vašeho vnitřního osudu.

Přeji Vám pevné zdraví a mnoho úspěchů.

PhDr. Václav Kolář
předseda Kulturní komise Městské rady v Prostějově

Príznivá zpráva o XXXVIII. ročníku Wolkrova Prostějova

**Jak bylo na Wolkrově Prostějově
od 21. do 24. června 1995**

Začnu od konce: Při vyhlášení laureátů letošního Wolkrova Prostějova bouřil sál kulturního klubu DUHA smíchem. V klíčových momentech vyhrával čtyřčlenný šraml složený z herců Divadla poezie z Mladé Boleslavi, ředitelka DUHY ohlašovala vítěze oblečená do hanáckého kroje a prostějovský starosta, byl vyzván, aby promluvil, zvedl ruce k pozdravu a rozesmátému sálu řekl jen: "Vraťte se sem, miluju vás, nashledanou!"

Když se festival poezie dožije osmatřicátého ročníku, může to být skvělý úspěch a výhra, ale může to být také akce, která se udržuje při životě už jen setrvačností a silou zvyku. Wolkrův Prostějov toho už zažil mnoho, byl oblíbeným místem setkání lidí, kteří rádi recitují, i oficiální svazáckou huráakcí, která měla demonstrovat starost režimu o mládež a o kulturu. Letos velmi přesvědčivě převládaly ty lepší stránky, které byly v Prostějově ve větší, ale často také jen v menší míře, zastoupeny vždy: když se posledního dne účastníci loučili a rozcházeli, nebylo mezi nimi nikoho, kdo by si nepřál přijet za rok znovu.

Mezi sólisty příjemně překvapili nejmladší

Téměř šest desítek sólových recitátorů se představilo ve třech věkových kategoriích ústředním porotám a je třeba přiznat, že poroty regionálních kol, které je do Prostějova poslaly, vybíraly většinou šťastně.

Nejzajímavější výkony se obvykle v soutěži sólistů vyskytovaly ve třetí kategorii, mezi nejstaršími recitátory bývaly už vyhraněné osobnosti, které přicházely s promyšlenými dramaturgickými koncepcemi. Zdá se mi pro budoucnost Wolkrova Prostějova nadějně, že letos byla nejzajímavější kategorie první, nejmladší, ta, která bývala nejvíce poznamenána malým literárním rozhledem a často nepříliš šťastnou spoluprací s pedagogy, převážně učiteli češtiny. Letos udivovali často nejmladší recitátoři dramaturgickou volbou, která se ukazovala být skutečně volbou jejich srdce. Přednesy byly pak formovány velkou osobní zaujatostí a prožitkem. Tatam je doba, kdy se stereotypně, se železnou pravidelností objevoval úzký okruh spolehlivých, prověřených autorů. Dnešní šestnáctiletí mohou občas zaskočit i ostříleného porotce textem neslyšeným a nečteným nikdy předtím.

Že nejde o náhodné objevy, ale o promyšlený výběr, o tom často zajímavě svědčily druhé texty, které si recitátoři do Prostějova přivázeli. **Laureátka 1. kategorie Monika Kováčová měla např. připravené vedle bouřlivě aplaudované Magorie Alexandry Berkové také verše polského básníka Mirona Białoszewského, další laureát téže kategorie Jakub Doubrava přednášel Čtvrtkovou prózu O vodní panně a vedle toho verše Jiřího Ortena, laureátka 2. kategorie Kamila Drtilová nastudovala kromě svého oblíbeného Ortena Zahradnickovu La Salletu, laureátka 3. kategorie Jana Holečková si vybrala k próze A.R.Ammonse V obklíčení smečky z úplně jiného soudku Fryntovu Čachtickou paní.**

Charakteristické pro letošní ročník bylo, jak mnoho se objevilo textů humorných, úsměvných, veselých, někdy i nonsensových, a to jak v soutěžích sólistů, tak i v repertoáru divadel poezie. Tady lze už hovořit o trendu, který zasahuje český umělecký přednes, a který po letech tápání je zřejmé i výrazem životního pocitu generace, která svou svobodu bere už jako samozřejmou danost a necítí nutnost se za ni brát či obhajovat její potřebu. Smích na závěrečném vyhlášení výsledků i mnoho fotografií

ALŽBĚTA BAM - Naivně poetické divadlo ESPRIT Plzeň (WP '95)

Boba Pacholík, zachycujících pokaždé rozesmáté hlediště, dotvrzuje, že na této pohodě se letos v Prostějově podíleli snad úplně všichni.

Také divadla poezie nalézají vlastní hlas

Z přítomných devíti divadel poezie vystupovalo v soutěžní části pouze pět. Jistě, že účast na národní přehlídce musí mít své regule, stálo by však možná za úvahu, jak to udělat, aby se v soutěži ocitlo co nejvíce souborů, aby nějaké zdržení, administrativní zanedbání, nedodržení termínu, což se při tvůrčí práci stává nezdídkou, nebylo nepřekročitelnou překážkou, pokud soubor sám soutěžní klání podstoupit chce.

Oldřich Wenzl, Jiří Orten, Viktor Dyk, Jiří Žáček, Karel Poláček, Milan Nápravník - jména autorů většiny představení divadel poezie dosvědčují, že česká literatura je stále převažujícím inspiračním zdrojem. Doplněvala je scénická montáž **Mínótaurus** brnělavské Reginy, "experimentální tragikomedie" Alžběta Bam ruského básníka Daniila Charmse v nastudování Naivně poetického divadla **ESPRIT** z Plzně a adaptace Saroyanova Tracyho tygra, se kterou se představil soubor z olomoucké ZUŠ Žerotín. Tradiční divácká anketa se s výrokem poroty jednomyslně shodla v případě souboru ZUŠ Na Střezině z Hradce Králové: čestné uznání poroty i první místo v diváckém hlasování připadlo jejich inscenaci **Napadlo hodně sněhu na motivy Poláčkova románu Bylo nás pět**. Hned za touto působnou interpretací pětice chlapců zařadili diváci Žáckovy Ptákoviny v podání zkušeného a talentovaného Divadla poezie Mladá Boleslav, zatímco porota sice uznala úroveň hereckých i muzikantských výkonů, inscenaci však označila za cosi, co se nelíbě dotýká vkusu diváka, a to přičiněným vyčpěným, dnes už značně zastaralého Žáčkova textu. Diskuse, jaká se rozpoutala při večerním, či spíše nočním hodnocení této kontroverzní inscenace, byla rovněž pro svou nabroušenost a nekompromisnost čímsi v Prostějově dosud nevídaným.

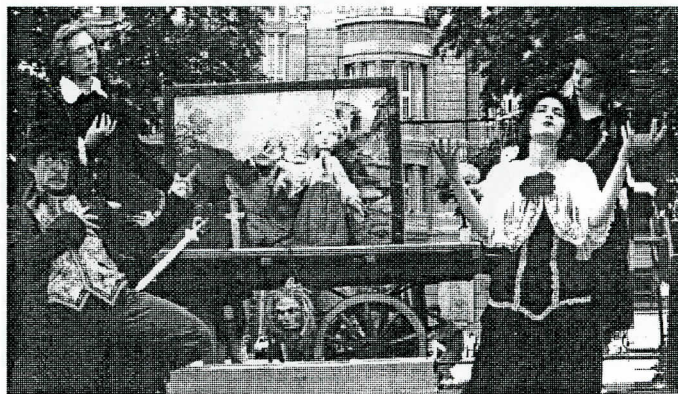
Zatímco mladoboleslavský soubor dal své nesporné schopnosti do služeb neodpovídajícího textu, stalo se olomouckým něco opačného: dobrá dramatizace Saroyanovy znamenité předlohy ztroskotávala na nedostatečné technické vybavenosti a malé zkušenosti aktérů. K dramaturgickým objevům letošního Wolkrova Prostějova patřilo patrně vůbec první jevištní uvedení hry Jiřího Ortena **Blahoslavení tiší** v podání Amatérského poetického divadla z Rožnova pod Radhoštěm. A přes všechny výtky, adresované jak scénáři, tak ztrátě temporytmu nastudování, patřil k nejhezčím diváckým zážitkům Dykův Krysař, jak jej na scénu uvedl soubor **Kapka** z Plzně. Co se letos nepodařilo, byl výběr zahraničního hosta festivalu. Divadelní soubor **Gesto** z Bratislavy uvedl svou jevištní verzi Švantnerova románu **Vlkodlak**. Autorovo slovo však bylo odsunuto zcela do pozadí, zaznívalo jen sporadicky z reproduktoru,

zatímco scénu ovládly pohybové kreace herců, plné nesrozumitelných metafor i zas naopak až příliš srozumitelných erotických náznaků často za hranici soudnosti a vkusu. Celá inscenace působila jako demonstrace nezpracovaných vlivů a snahy o originalnost za každou cenu. Když se redakce festivalového Zpravodaje pokoušela shromáždit názory diváků, nepochodila. Dotazovaní se vesměs odmítali k právě viděnému jakkoliv vyjádřit.

Festival získal přístřeší i perspektivu

Každý, kdo se někdy podílel na organizaci podobné akce jako je Wolkrův Prostějov, ví, co obnáší příprava i zajištění samotného průběhu festivalu. DUHA, kulturní klub, u hradeb, v Prostějově, jak zní oficiální název hlavního organizátora, to ve spolupráci s pražskou Artamou zvládl letos opravdu na výbornou. Mimo jiné i proto, že důvěřoval recitátorům a propůjčil jim své prostory se vším všudy. Wolkrův Prostějov tak konečně získal to, co po celou dobu své existence postrádal a co nemohly nahradit ani restaurace, ani závodní klub - opravdu svůj klubový prostor. Zde se žilo, diskutovalo, polemizovalo, zpívalo a hrálo od rána málem zase až do rána, lidé se scházeli, seznamovali, hodnotili, objevovali nové přátele i nové autory. Důvěra se vyplatila. Atmosféra festivalu jako by se každým dnem oteplovala, publiku, které jako každoročně, tvořili především sami recitátoři, bylo den ode dne vstřícnější.

SVATBIČKY - Studio Dům Brno (WP '95)

Pro všechny, kdo čtyři dny s poezií absolvovali, byl XXXVIII. ročník Wolkrova Prostějova velkou a radostnou zkušeností. Připočteme-li k ní ještě zjištění z nedávných Poděbradských dnů poezie, že zájem o umělecký přednes mezi mladými nesporně roste, můžeme se dívat do příštích let s nadějí. Teď půjde o to, aby se zájem o recitaci živil dále nejen zkušeností, kterou si spokojení účastníci asi nechají jen sami pro sebe, ale i zdokonalením systému regionálních kol tak, aby v nich bylo nalezeno a podchyceno co nejvíce nových talentů. Poezie i próza chtějí znít nahlas a těch, kdo jim chtějí svůj hlas propůjčit, není zas tak málo.

Jaroslava Suchomelová
(Přetištěno se souhlasem autorky
z Amatérské scény 4/95)

Jakpak asi bude letos?

HOST FESTIVALU Dejvické divadlo Praha (Divadlo na voru)

Jean Cocteau
PEKELNÝ STROJ

Vina prokletého rodu spouští pekelný stroj

Jméno Jean Cocteau je pro naše diváky spojeno především s nezapomenutelným filmem *Kráska a zvíře*, s okouzlejícím a fascinujícím Jeanem Maraisem. Geniální a hýčkané "básnické dítě", kterým Cocteau byl, se ve své tvorbě často obracel k tematice antické - po adaptaci Sofoklova "Krále Oidipa" z let dvacátých - se k motivu vrací, tentokrát samostatnou variací - divadelní hrou "Pekelný stroj", která byla (v divadle *Comédie de Champs Elysée*) uvedena v roce 1934. Tedy v době, kdy byla Freudova psychoanalýza (zejména pak pojem "oidipovský komplex") v prostředí pařížské "permanentní avantgardy" velmi módní.

Nově vznikající Divadlo na voru tuto u nás dosud neznámou hru uvedlo v prostorách Dejvického divadla, v koprodukcii s Francouzským institutem, v překladu Michala Lázňovského, který se současně podílel i na úpravě a režii inscenace.

Autor se soustředil především na motiv vztahu Jokasty a Oidipa, který oděl v rafinovaně variovaný, snad až poněkud manýristický básnický háv. Inscenace se však nespolehla jen na básníkovu (ostatně mnohdy hekticky interpretované slovo), neúprosnost postupně drtícího osudu se pokoušela vyjádřit především pohybem. Dařilo se to především režisérce představení a současně představitelce Jokasty (Frederika Smetana). Její výrazově exaltovaná křehkost se pohybuje v široké škále výrazových prostředků s rysy dekadentními, imanentně komickými a katarzivně tragickými. Její základní gestus je ozvláštněný a velmi působivý.

František Kreuzmann jako Oidipus zůstává navzdory své pohybové profesionalitě poněkud v jejím stínu, výklad Teirésia, Sfingy a Anubise mi zůstal tajemstvím. V inscenaci je sice řada nešikovností, ale skrze výjimečný projev Jokasty se divák dobírá katarze.

Mýty nemají vlast a evropská kultura nemá jen ony, nyní tak často vzývané staro- a novozákonní kořeny, nýbrž také nezanedbatelný a živý kořen antický.

Jiří Daněk

(Přetištěno z deníku *Práce* z 5. 6. 1996
se svolením Dejvického divadla)

Dejvičtí opět mile překvapili

Dejvické divadlo se v loňské sezóně profilovalo jako výrazná scéna moderního pohybového, téměř tanečního divadla, které však klade důraz i na básnivý, autorsky náročný text. Chystaným podzimním odchodem souboru do Divadla na Starém Městě se zaměření dejvické scény na obdobně laděné proudy současného divadla, zdá se, měnit nebude. Lze to vyrozumět z projektu přichystaného Dejvickými ve spolupráci s Francouzským institutem - z inscenace Cocteauovy hry *Pekelný stroj* z roku 1934.

Uvedlo ji zde nedávno založené Divadlo na voru, v němž pod vedením překladatele, dramaturga a režiséra Michala Lázňovského a francouzské, v Praze usazené divadelnice Frederiky Smetany pracují mladí - profesionální i začínající - herci a herečky. Cocteauovo moderní zpracování oidipovského mýtu převedli inscenátoři do jazyka současného pohybového divadla. Na otevřené scéně a v prostých kostýmech se odehrává drama prvních i posledních lásek, žárlivosti, opuštěnosti, nenaplněné touhy a erotiky i neodvratné osudovosti. Herci, zvláště Frederika Smetana jako křehká, psychicky nevyrovnaná Jokasta, František Kreuzmann v roli fyzickou silou překypujícího Oidipa a Magdalena Platzová s Alžbíránem Addou Keddamem jako mnohotvárná Sfinga a její Anubis, činí z inscenace zážitek - zážitek z výrazového divadla důvěřujícího symbióze herce a textu.

Tento překvapivě zralý počín nového uskupení je dobrým tahem dramaturgie Dejvického divadla.

Vladimír Hulec

(Přetištěno z MF *Dnes* z 5. 6. 1996
se svolením Dejvického divadla)

Jean Cocteau

(1889 - 1963)

Několik slov k seznámení ...

Jean Cocteau byl jednou z nejvýznamnějších osobností své doby. Již v devatenácti letech jej oslavovala celá Paříž a na jeho počest bylo uspořádáno matiné, na kterém byla přednášena jeho díla. Navštěvuje všechny, kteří v té době v umění něco znamenali - Daudet, Rostand, Proust, komtesu de Noailles - a zachytil je ve své knize *Portréty a vzpomínky* (1935).

V roce 1913, po uvedení hry Svěcení Jara, se Cocteau uchyluje do ústraní. V tomto období píše jednu ze svých nejlepších próz *Potomak*. Tady je začátek jeho typického ironického a metaforického rukopisu. V témže období je jako dobrovolník zraněn a léčí se v armádní ambulanci, kde píše *Rozhovor o velkém spánku* - toto dílo je podle jeho slov překladem "z toho mrtvého jazyka, z té mrtvé země mrtvých, kde zmizeli (jeho) přátelé".

Poté se objevuje zpátky v Paříži a na jeho impuls tvoří Eric Satie a Pablo Picasso balet *Přehlídka* (1917), který po svém uvedení vyvolal skandál.

O několik let později objevuje Cocteau patnáctiletého literárního génia Raymonda Radigueta. Pod jeho vlivem píše Svatebčany na Eifelce a také prózy *Velký skok* a *Tomáš lhář* (obě 1923).

Tak jak byl ovlivněn dadaismem a futurismem, tak je také ovlivňován nově se rodícím surrealismem. V této době se postupně dostává až k divadlu a Radiguetově smrti v roce 1923 adaptuje Romea a Julii, Sofoklova Krále Oidipa a Antigonu, píše Orfea. Ve všech těchto dílech se projevuje jeho zájem o sakrální téma. Po ztrátě přítele a pod vlivem Jacquesa Maritaina se projevuje vliv katolicismu.

Na přelomu dvacátých a třicátých let se v jeho dílech projevuje hořkost, zklamání a úzkost, zejména v prózách *Hrozná děti* (1929), *Bílá kniha* a *Pokus o nepřímou kritiku* (1932). V téže době vzniká další divadelní hra s antickou tematikou *Pekelný stroj* (La Machine infernale), kterou v roce 1934 uvádí Jean Juvet v Comédie de Champs Élysées. Po ní ještě vznikají hry *Hrozní rodiče* (1938), *Psací stroj* (1941) a *Dvojhlavý orel* (1946).

Jean Cocteau byl nejen vynikajícím básníkem, prozaikem a malířem, ale také skvělým filmovým tvůrcem. První film natočil již v roce 1930 a to *Básníkovu krev*. Dále pak přišla filmová díla jako *Věčný návrat* (1943), *Kráska a zvíře* (1946), který se stal jedním z jeho nejslavnějších filmů. V roce 1950 se vrací k oblíbenému tématu, vzniká *Orfeus* a po něm autobiografický příběh *Orfeův odkaz* (1960). Mluví v rozhlasu, začínají se vydávat jeho sebrané spisy, je zvolen do Francouzské akademie ...

tol

Festivalový listonoš měl prázdnou brašnu

*Někteří se neozvali,
jiní nás nepochopili ... ?
Aneb, chtějí nás asi překvapit !*

První číslo zpravodaje jsme začali psát již minulý týden. Abychom soubory nikterak nezatěžovali, požádali jsme je více než před měsícem, aby nám zaslali stručné informace o sobě a o svých inscenacích. Dokonce jsme jim nabídli, že nemusí poslat celé články, ale jen částečné informace, které naši redaktoři zpracují. Několik dní před zahájením Wolkřova Prostějova jsme však došli k závěru, že ne všichni se chtějí se svými inscenacemi chlubit, nechťj prozrazovat oč jde nebo si vzali až příliš k srdci ony kusé informace a zaslali nám desítky plakátů s názvem souboru a hry, kterou uvedou, ve slepé víře, že snad budeme mít čas vylepovat je. Děkujeme, ale plakáty máme svoje a název souboru a hry také již známe.

tol, tir

Recitační kolektiv ZUŠ České Budějovice

Českobudějovický kolektiv paní Jaroslavy Krčkové se na letošním Wolkřově Prostějově objeví poprvé, a to s inscenací Karla Šiktance - **Pámbu ještě neumřel aneb Tanec smrti**. Soubor pracuje dva roky a jednotlivé členy představil asi takto:

O srdcích a kamenech

Stáňa - Měla výhrady k Šiktancovi, ale interpretuje ho nejlépe. Je to náš Pán Bůh.

Viktor - Dělá "psí oči", ale když dělá básníka, tak to docela jde.

Petra - To je naše smrt. Pohrává si s kameny.

Jarka - "Tumáš. Zde je slunce, hrom a klíče k nebi."

Kuba - S maskou. Bez masky. S maskou. BEZ MASKY ho to baví.

Takže závěr: Všichni bez masky.

Mame se rádi. Mějte se taky.

Vzkazujeme s panem Šiktancem: Pán Bůh ještě neumřel.

Tolik soubor z Českých Budějovic, na jehož představení se budeme těšit.

tol

Karlovy Vary na druhou

Na letošní WP zavítají soubory z Karlových Varů. Prvním z nich je **Divadelní spolek BuďAnebo Karlovy Vary**, který se představí s inscenací **Jedna v šatech, druhá nahá** autorky Diany di Prima v překladu Jana Zábrany. Přestože jsme soubor požádali o stručné představení hry a jejich spolku, nebyla nám doručena žádná odpověď. Věříme však, že budeme mile překvapeni.

Druhým souborem z Karlových Varů, který letos uvidíme, je **Divadélko "Znovu JEN TAK" - Kapsa**. Soubor se dosud zaměřoval na netradiční zpracování tradičního divadla. O tom, že se mu to dařilo, svědčí i několik účastí na národní přehlídce v Třebíči a divadelní žatvě Hronov. V roce 1995 se původní část souboru rozešla do života a na jejich místa nastoupili noví členové z řad karlovarské mládeže, kteří pokračují pod staronovým názvem. Jak se nám podařilo zjistit,

slovo Kapsa v názvu divadla je složeninou počátečních písmen ze slov KAbaret, Poesie, SATira, a částečně tak předurčuje orientaci souboru. V Prostějově se soubor představí s inscenací J.Vrchlického **Mythus Eloa** v úpravě a režii vedoucí souboru Majky Kotisové.

Citujeme z programu: "ELOA - fragment pekelné komedie - mysterium - je volným pokračováním stejnojmenné básně francouzského romantika Alfreda de Vigny a je pokládána za vrchol Vrchlického mythologizující tvořivosti.

ELOA - dcera slzy - talmudská andělka (jednotné číslo k množnému elóhím, to je andělé), následuje Satana, kterého miluje, do podsvětí. Zde se setkává s nekonečnou bídou a utrpením hříšných, lidských duší. Eloa miluje Satana nezištnou láskou v jeho síle i neštěstí. Láskou k hříšníkovi, stává se sama hříšnicí. Ale čistota jejího citu povznese i Satana k lásce a překoná boží přísnost a spravedlivost. Vyvede Satana z podsvětí a svět tak osvobodí od pekla."

tir

Dekadentní divadlo Beruška Hranice na Moravě

Naše divadlo je přátelství

Společně se chceme sejít, abychom si navzájem zprostředkovali ZÁŽITEK. Ten by měl být co nejintenzivnější, neboť se rodí s právě se rodícím představením. "Představení" samo není výsledkem. Tím je právě proces, chvíle zrození slova, pohybu, mlčení. Zážitek. Cílem je "bytí při". Slovo, pohyb a mlčení pak vycházejí nejen z nás, ale stejně důležité z vaší nálady, z vaší chvíle. Naše přátelství tak směřuje k naplnění ROZHOVOREM.

Petr Marek, Jiří Nebeský, Jiří Nezhyba
(Přetištěno z Divadelních novin z 28. 5. 1996)

Dohráli jsme Soubor ZUŠ Uherské Hradiště

Soubor, který Vám nyní představujeme, je jediným zástupcem Moravy v programu letošního WP. Uvede inscenaci s názvem O nich a o Alence podle knihy Alenka v kraji divů od Lewise Carrolla v úpravě a režii Hany Nemravové.

Toník Antonín Plaček, jež složil hudbu k tomuto kusu, se o představení vyjádřil v dopise, který cituji:

Alenka se nám všem velmi líbila jako kniha. Pan vedoucí se nás ale ptal, proč právě tento materiál dramatizovat. Ani nevíme. Takový večírek bez rodičů je říše divů pro nás zlatou mládež - a co teprve pro takové pětileté alenčátko. Kupříkladu dceruška naší paní vedoucí má naše večírky velice ráda, i když musí jít brzo spát. A když se vzbudí ve tři ráno, tak to musí být ohromný zážitek. Ve tři ráno, to už je mezi námi spousta houseňáků a paželvů.

Velice rád bych na Wolkrův Prostějov přijel, ale věru nevím, jestli dostanu opuštěk ze zelené říše divů, kde nyní pobývám na jednoroční studijní stáži.

Ahoj! T.A.Plaček

Lektorské sbory Wolkrova Prostějova 1996

I. kategorie

Předseda:

Rudolf Kvíz U Střešovických hřišť 9,
Praha 6 160 00

Členové

Aleš Vrzák V. Volfa 45, sídl. Máj,
České Budějovice 370 29

Jana Davidová Voděradská 9,
Praha 10 100 00

Marta Hrachovinová Týnská ulička 8,
Praha 1 110 00

Pavel Žatečka tř. SNP 632,
Hradec Králové 3 500 03

II. kategorie

Předseda:

Libor Vacek Vykaňská 2,
Mladá Boleslav 293 01

Členové:

Hana Kofránková Na Zvoničce 3, Praha 4 147 00
Dana Ryšková Dr. Horákové 624/1,
Ústí nad Labem 400 07

Kateřina Pavelková Želivského 27, Praha 3 130 00
Miroslav Tábořský Korunní 53, Praha 2 120 00

III. kategorie

Předseda:

Dr. Ivan Němec M. Majerové 3, Brno 638 00

Členové:

Dr. Vítězslava Šrámková Sládkovičova 1240,
Praha 4 142 00

Lenka Chytilová Pospíšilova 1154,
Hradec Králové 500 03

Divadla poezie

Předseda:

PhDr. Jan Roubal Sádky 6, Prostějov 796 01

Členové:

Světazár Sprušanský Silvánská 29, Bratislava 841 04
Radek Lipus Bieblova 20, Ostrava 704 00

Alena Zemančíková Starý Hrozenatov 44,
Cheb 350 01

Aleš Bergman Kosmova 1, Brno 612 00

Harmonogram zkoušek souborů

STŘEDA 19. 6.

- Městské divadlo

12.00 - 19.00 Dejvické divadlo Praha

ČTVRTEK 20. 6.

- kulturní klub DUHA

15.30 - 16.30 ZUŠ Uherské Hradiště

16.30 - 17.30 Jesličky Hradec Králové

17.30 - 18.30 ZUŠ České Budějovice

- Městské divadlo

17.00 - 18.00 D - Dílna Studia Dům Brno

PÁTEK 21. 6.

- Městské divadlo

14.30 - 15.30 Kapsa Karlovy Vary

- kulturní klub DUHA

15.00 - 16.00 Bud'Anebo Karlovy Vary

16.00 - 17.00 SUMUS Praha

VÝSTAVY V PROSTĚJOVĚ

Účastníkům Wolkrova Prostějova, kteří mají rádi i výtvarné umění, nabízíme možnost prohlédnout si tyto výstavy:

KULTURNÍ KLUB DUHA

Naděžda Čančíková - grafika
narozena 30. března 1951 v Ústí nad Labem
Studia:
1966 - 1970 střední odborná škola výtvarná Praha
1970 - 1976 Vysoká škola uměleckoprůmyslová Praha
(Atelier ilustrace a grafiky, prof. Z. Sklenář, J. Anderle)

Dora Čančíková - grafika a kresba
narozena 3. 6. 1977
Studia:
SUPŠ - Uherské Hradiště (prof. ak. mal. M. Borošové)

MUZEUM PROSTĚJOVSKA

HLAVNÍ BUDOVA na nám. T. G. Masaryka
ROZETA - volné umělecké sdružení Ružomberok
Jiří Šlitr - kresby
Otto Wichterle (prostějovský rodák)
- Vzpomínky z osobního archívu
(Otevřeno: 9.30 - 12.00 13.00 - 17.00 hodin)

VÝSTAVNÍ SÁL ZÁMKU, Pernštýnské nám. 8
Přítáhl Švejda nepřítel...
- třicetiletá válka na prostějovsku
(Otevřeno: 9.30 - 12.00 13.00 - 17.00 hodin)

GALERIE V BAŠTĚ Školní ulice
Eva Kmentová - plastiky, sochy, kresby
(Otevřeno: 10.00 - 17.00 sobota: 9.00 - 12.00)

ŠTÁB FESTIVALU

je opět v kulturním klubu DUHA ve Školní ulici č. 4. V hnědé klubovně získáte od Miloše Plotze informace k ubytování, finanční záležitosti vyřídíte s paní Miroslavou Krejčířkovou. S případnými dotazy i připomínkami se můžete obracet na další pracovníky DUHY.

I letos je v DUZE redakce ZPRÁVODAJNÍKU WP a její redaktoři čekají na vaše názory a postřehy. Pište a přijďte s čímkoliv.

POKLADNA WP

v kulturním klubu DUHA v hnědé klubovně. Ve středu 19. června bude otevřena od 13 do 18 hodin, ve čtvrtek 20. a v pátek 21. června od 10 do 18 hodin, v sobotu 22. června pak od 9 do 12 hodin.

STRAVOVÁNÍ

Všichni účastníci WP dostanou stravné, které bude vyplaceno v den příjezdu ve výši 25,- Kč, ostatní dny pak 50,- Kč na osobu a den.

Letos dáváme účastníkům WP možnost malého občerstvení v přízemí kulturního klubu DUHA
Vždy od 18.00 hodin nabízíme: utopence
grilovanou sekanou
klobásy
ohřívané párky aj.

V provozu bude i bar:

<i>středa</i> 19. 6.	13.00 - 18.00	22.00 - 24.00
<i>čtvrtek</i> 20. 6.	18.00 - 24.00	
<i>pátek</i> 21. 6.	16.30 - 24.00	
<i>sobota</i> 22. 6.	13.00 - 24.00	

LEVNÉ STRAVOVÁNÍ

Doporučujeme zde:

- Bufety: DĚSI - Žižkovo náměstí
Pod radnicí - náměstí T.G.M.
U PEKAŘE - vedle Muzea
- Restaurace: Beseda - Žižkovo náměstí
Lázně - Floriánské náměstí
Hradební pivnice - Hradební ulice
U Antoníčka - za Pírorem
Živnostenský dům - Poděbradovo náměstí
- Pizzerie: Knihařská ulice 12

TELEFONNÍ ČÍSLA

- 21477 - ředitelka DUHY Alice GREGUŠOVÁ
21488 - programové oddělení DUHY
Jana HRUŠKOVÁ, Miloš PLOTZ
20507 - Redakce ZPRÁVODAJNÍKU,
provozní Pavel NOHA
23389 - městské divadlo
- 22433, 20507 - informace (vlakové spoje)
25816 - informace (autobusové spoje)
29531 - motel Čubernice
70123 - hotel Romže
24561 - hotel Avion

PŘEPRAVA ÚČASTNÍKŮ WP, ubytovaných na přehradě

Pro účastníky WP je zajištěna zvláštní autobusová doprava.

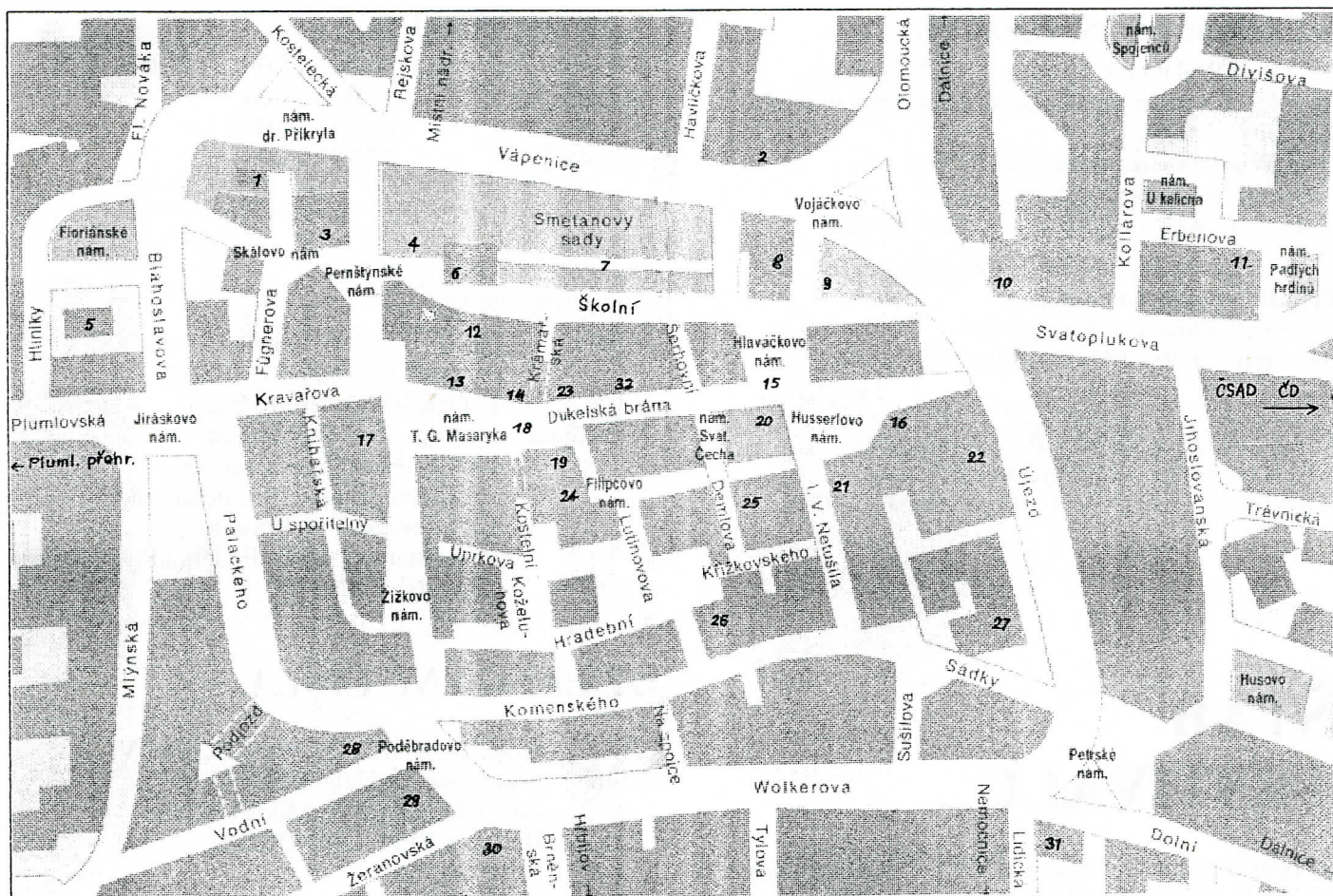
Doprava, zajištěná pořadatelem (zdarma):

- středa 19. 6. 23.30** - odjezd od kulturního klubu DUHA na přehradu
- čtvrtek 20. 6. 6.30** - odjezd z přehrady k Městskému divadlu
- 0.30** - odjezd od kulturního klubu DUHA na přehradu
- pátek 21. 6. 7.00** - odjezd z přehrady k Městskému divadlu
- 24.00** - odjezd od kulturního klubu DUHA na přehradu
- sobota 22. 6. 8.30** - odjezd z přehrady ke kulturnímu klubu DUHA
- 24.00** - odjezd od kulturního klubu DUHA na přehradu

Dále uvádíme některé autobusové linky, které lze použít během dne ze zastávky PV-lázně na Plumlov. Uváděné časy z PV platí pro odjezd z autobusového nádraží, ze zastávky PV - lázně odjezd cca o 5 minut později.

PROSTĚJOV - PLUMLOV - přehrada	PLUMLOV - přehrada - PROSTĚJOV
časy odjezdu	spoj (platí v pracovní dny)
14.20, 14.45, 14.55, 15.00,	od Boskovic: 9.30, 15.35
15.50, 16.45, 18.35, 19.15,	od Hamer: 7.20, 13.20,
22.45	14.20, 16.15
	od Prostějoviček: 7.15, 10.20
	15.50, 17.40

Je možné využít i linku MHD č. 8 - zastávka opět u lázní, kde je vyvěšen jízdní řád, ale jede pouze do Mostkovic, odkud musíte pěšky.

Legenda k mapě

1 Okresní knihovna	8 Národní dům (Městské divadlo)	16 CK PTA	24 Koste! Povýšení sv. Kříže
2 Spolkový dům	9 Památník manželů Vojáckových	17 Nová radnice (MÚ Prostějov)	25 Husův sbor (dříve synagoga)
3 Zámek (galerie)	10 Koste! a klášter Milosrdných bratří (sv. Jana Nepomuckého)	18 Morový sloup	26 KAS Centrum
4 Socha B. Smetany	11 Kovařikova vila	19 Stará radnice (Muzeum Prostějovska)	27 Agrobanka
5 Lázně	12 DUHA (Kulturní klub u hradeb)	20 Socha J. Wolkerova	28 Pošta
6 Kino Metro	13 Rodný dům J. Wolkerova	21 CK Cedok	29 Komerční banka
7 Městské hrady (galerie)	14 Portál tzv. Onšova domu	22 Kino Palace	30 Portál tzv. Černého dvora
	15 Socha K. H. Borovského	23 Banka	31 Koste! sv. Petra a Pavla
			32 Investiční banka

festivalu poezie
Wolkrův Prostějov
1996

PROGRAM

1. DEN - středa 19. června

17.00 hodin (DUHA)
Porada lektorského sboru

17.00 - 18.30 hodin (PS ND)
Seminář pro sólové recitátory
(hlasová a pohybová průprava
s Lenkou Fišerovou)

19.45 hodin (Jeviště MD)
Zahájení festivalu

20.00 hodin (Jeviště MD) "H"
Jean Cocteau
PEKELNÝ STROJ
Dejvické divadlo Praha
(Divadlo na voru)
V titulní roli Frederica Smetana
a František Kreuzmann

22.00 hodin (DUHA)
DISKUSE
- zatím o čem chcete a s kým chcete

2. DEN - čtvrtek 20. června

8.00 hodin (PS ND)
Hlasová a pohybová rozcvička
recitátorů s Lenkou Fišerovou

9.30 hodin (Jeviště MD)
Přehlídka sólových recitátorů

17.00 - 18.00 hodin (Šatny MD)
Seminář s nepostupujícími recitátory

19.00 hodin (DUHA) "PR"
Karel Šiktanc
Pámbu ještě neumřel aneb Tanec smrti
ZUŠ České Budějovice

19.45 hodin (DUHA) "PR"
Jan Vodňanský - Co chtít od života
"... a jiní čtvernožci" - tvůrčí skupina
Divadla Jesličky Hradec Králové

20.45 hodin (DUHA) "PR"
O nich a o Alence
- podle Lewise Carrolla
Soubor "Dohráli jsme"
ZUŠ Uherské Hradiště

22.00 hodin (Jeviště MD) "H"
Pavla Dombrovská - ČERNÁ PANNA
D - Dílna Studia Dům Brno

23.00 hodin (DUHA)
Veřejná diskuse o představeních

3. DEN - pátek 21. června

8.30 hodin (PS ND)
Hlasová a pohybová rozcvička finalistů
s Lenkou Fišerovou

9.30 hodin (Jeviště MD)
Finále sólových recitátorů

14.00 - 15.00 hodin (Šatny MD)
Seminář s recitátory finalisty

16.00 hodin (Jeviště MD) "PR"
Jaroslav Vrchlický - Mythus Eloa
Divadélko "Znovu JEN TAK" Kapsa
Karlovy Vary

17.30 hodin (DUHA) "PR"
Toho? Toho jsme neznali
Francois Villon, Věra Mašková.
- SUMUS Praha

19.00 hodin (DUHA) "PR"
Jedna v šatech, druhá nahá
Diana di Prima v překladu Jana Zábrany
- Divadelní spolek buď Anebo K. Vary

20.15 hodin (DUHA) "H"
My life opodál
Dekadentní divadlo Beruška
Hranice na Moravě

22.00 hodin (DUHA)
Veřejná diskuse o představeních

4. DEN - sobota 22. června

9.00 - 13.00 hodin
POETICKÝ JARMARK
jarmareční divadelní představení
pro děti i dospělé
na náměstí T.G.Masaryka

15.30 hodin (DUHA)
Přehlídka laureátů

19.00 hodin (DUHA)
...aneb tečky za WP '96
- William Shakespeare - KROCENÍ ŽENY
(Zkrocení zlé ženy)
Komorní scéna ARÉNA Ostrava
Komédie o proměnlivosti a mnohotvárnosti
vztahů mezi mužem a ženou
- reprodukováná hudba, zábava dle vaší
fantazie a nálady

Vysvětlivky:

"PR"postup z regionálního kola
"H"host festivalu
MDMěstské divadlo, Vojáčkovo nám. 1
DUHAKulturní klub u hradeb, Školní 4
PS NDPřednáškový sál Národního domu
Vojáčkovo nám. 1

Pro Váš klid, pohodu a jistotu o dovolené i na pracovních cestách Česká pojišťovna a.s. nabízí:

Pojištění léčebných výloh s úrazovým připojištěním pro celý svět.

Úrazové pojištění pro cesty a pobyt v tuzemsku i zahraničí.

Mezinárodní pojištění léčebných výloh s úrazovým připojištěním
ODYSSEUS - jednorocní pojištění pro krátkodobé pracovní a turistické cesty
v zahraničí včetně asistenčních a právních služeb.

Bližší informace ochotně podají a na Vaši návštěvu se těší
pracovníci České pojišťovny a.s.

pobočky pojištění občanů

Kostelecká 5

796 76 Prostějov

Tel.: 0508/25111, 25122, 25133

Fax: 0508/26585